

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirliigi24.net
mucaadebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazete90
mucaadebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

21 Ocak 2026 S.95

Fotoğraf: Metin Yoksu / Asopress

2 Bijî Berxwedana Rojava

Bir kez daha ortaçağ artığı cellat sürüsünü saldılar Kürt halkının üzerine. Rojava saldırı altında!

Bu yalnızca bir halkı kırımdan geçirme saldırısı değil. **Bir halkın umutlarını yeryüzünden kazımak istiyorlar.** Kendi yazgısını kendi eline alan bir halkın tüm iradesini, tüm özgürlük tutkusunu, tüm gelecek umudunu yok etmek istiyorlar!

Yağma ve talandan, tecavüz ve hırsızlıktan başka bir şey bilmeyen bu dinci faşist grup, Colani ve çetesi, basit bir taşerondan başka bir şey değil. Asıl saldırganlar **başta ABD olmak üzere tüm emperyalistler, siyonist İsrail ve bütün gövdesiyle işin içinde olan Türk devletidir.** Rojava Devrimi tüm bu gerici güçler tarafından boğulmak isteniyor.

Devamı 2. sayfada...

2 ABD Satar

5 Şimdi Dünya Devrimi Zamanı

7 Rojava İçin Sokağa

9 Rojava Halklarıyla Dayanışma Zamanı

10 Küresel Kapitalist Krizde "Doktor Ne İstersen Ye Dedi" Dönemi

Umut Çakır

Bijî Berxwedana Rojava

Manşet

Özgürlüğü ve gelecek umudu için kanının son damlasına kadar savaşmaya kararlı bir halkı hangi silahla durdurabileceğinizi sanıyorsunuz! Başaramayacaksınız! Kendi halkının öz gücüne dayanan, silahlanmış örgütlü bir halka dayanan bir devrim yenilmez!

Kürt halkı devrimcidir. Onuruna düşkün, özgürlüğüne tutkundur. **Rojava Devrimi, Kürt halkının ve bölge emekçi halklarının umududur.** İŞİD sürüsünün en güçlü olduğu dönemlerde, en karanlık günlerde teslim olmadı Rojava. Umuduna sınıksız sarıldı emekçi halklar. Sınırın öte tarafından binlerce devrimci, enternasyonal savaşçı aktı geldi. Kanlarını akıttılar, canlarını verdiler bu devrim için. Böyle bir halkın, böyle bir devrimin, Türkiye'nin desteğinde, ABD-İsrail'in izniyle Şam'da iktidar koltuğuna oturan çetebaşı ve eteğinde cani sürüsünün tehditlerine boyun eğeceğini mi sanıyorsunuz!

Sanıyorlar ki ABD ne isterse, nasıl buyurursa öyle olacak! Sanıyorlar ki bu dinci çetelerin önü ABD-İsrail tarafından açıldığında Kürt halkı, Rojava Devrimi pes edecek! Bunca sene "ABD'nin taşeronu/ piyonu" diye yazıp çizen, propaganda yapan sağlı sollu cahiller sürüsü, koca bir devrimin, bunca bedel ödemiş bir halkın kurbanlık koyun gibi sinip teslim olacağını düşünüyor! Daha çok beklersiniz!

Rojava halkı bir bütün olarak ayağa kalktı. Silahını kaptı, cepheye koştu. Yazgılarını onurlu Kürt halkının, Rojava Devrimi'nin yazısına bağlayan devrimci güçler, komünistler, enternasyonal dayanışma için cepheye koştu. Kürdistan'ın diğer parçalarında, özellikle Bakurê Kürdistan'da halk ayağa kalktı, sınıra koştu. Gençler sınırı aşarak şerwan olmak için cepheye koştu. Kanlarının son damlasına kadar, canlarını vermekte bir an olsun tereddüt etmeden devrimi savunmak için mevzilere girdi. **Teslim olmak yok!** Ölebiliriz, tamamen yok edilebiliriz, ama asla teslim olmayız!

Rojava Devrimi'nin geleceği, halkların isyanına, silahlı ayaklanmasına bağlı bugün. Böyle bir isyanı, böyle bir ayaklanmayı tetikleyecek olan, Rojava'nın onurlu direnişi, gözü pek savaşı olacak. Genel seferberlik ve topyekün bir halkın silahlı mücadelesine dönüşen Rojava direnişi, şimdiden Dürzi halk arasında bir hareketlenme yaratıyor. Benzer gelişmeleri sahil halkında, özellikle Aleviler arasında da görebiliriz. Rojava'yı boğmaya gelen bu uluslararası caniler sürüsü, bu sözüm ona "medeni dünya"nın paralı askerleri ve onların arkasındaki güçler, yakın zamanda tüm Suriye'de kaybettiklerini görecekler. Direnen Rojava, Suriye'nin tüm onurlu halklarının ayağa kalkmasını sağlayacaktır.

Savaşın cephesi ne yalnızca Rojava, ne de bu savaş Suriye ile sınırlı. Bu savaşın cephesi bugün Kuzey Kürdistan'dır, İstanbul'dur, Ankara'dır, İzmir'dir, Mersin'dir... Güney Kürdistan'dır, Bağdat'tır. Lübnan'dır, Beyrut'tur, Filistin'dir, Kudüs'tür, Tel Aviv'dir... Çok uluslu saldırganlar güruhuna karşı tüm bölgenin emekçi halkları bu savaşın cephe hattındadır.

Şimdi her yer Rojava. **Kürt halkıyla dayanışmak, düşmanı bozguna uğratmak için emekçi halklar her yerde sokağa!**

Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!

ABD Satar

Editör

18 Ocak '26

Halep düştü; güya "uluslararası koalisyon" güçlerinin yani emperyalist devletlerinin temsilcilerinin gözetiminde SDG güçlerinin çekilmesi için anlaşma yapıldı, ama yine de dinci faşist çeteler durmuyor. Saldırıları, daha doğrusu savaş cephesi genişletildi. Deyr Hafir'den sonra Tabka, Tişrin Barajı ve başka ilçelere yayıldı. Son haberlere göre dinci faşist çeteler Rakka ilinin bazı köylerine girmeye başlamışlar.

Sonda söylenmesi gerekeni baştan söyleyelim. Bu, dinci faşist çetelerin şimdiye kadar görmeye alıştığımız sıradan bir saldırısı değil. **Çapı ve şiddeti giderek artan bir imha, bir soykırım, bir yok etme savaşı gibi duruyor.** Elbette, sözlerimiz çetelerin amaçlarına mutlaka ulaşacakları anlamına gelmiyor. Demek istediğimiz, Şam'daki çetebaşının ve onun arkasındaki asıl güç olarak **ABD-İsrail ve Türkiye'nin amaçlarının** böyle olduğudur.

"Türkiye'yi anladık da ABD ve İsrail'de nereden çıktı" diyenlerin çıkacağını biliyoruz. Sözü uzatmadan söyleyelim: Halep'in Şam'daki çetebaşının ve onun arkasındaki güç olarak esasında Türkiye'nin eline düşmesi, tamamen ABD-İsrail ikilisinin onayı dahilinde oldu. Onay, 5 Ocak'ta Paris'te ABD gözetiminde yapılan siyonist İsrail-Şam çetebaşı görüşmelerinde verildi. Görüşmeler mahallinde bulunan Hakan Fidan, sinyali alır almaz düğmeye bastı ve çeteler Halep'i düşürmek için harekete geçtiler. Bu gelişmeler zincirine, önceki makalemizde işaret etmiştik.

Ancak şimdi görüyoruz ki, **ABD-Türkiye-İsrail planı Halep'in düşürülmesinden çok daha öteye gidiyor.** Hedef, bütün Rojava'nın Şam'daki çetebaşına ve onun üstünden Türkiye'nin kontrolüne verilmesidir.

ABD'nin Suriye topraklarının Türkiye'nin denetimine

geçirilmesi planı yeni değil. Afrin'den başlayarak Suriye-Rojava toprakları adım adım, arada kesintiler yaparak, molalar vererek, zamana yayarak Türkiye'nin denetimine/işgaline verildi. Bunun nasıl gerçekleştiğini merak edenler, özellikle 2019'da ABD'nin Suriye Özel Temsilcisi olan James Jeffrey'in açıklamalarına bakabilirler. Burada üzerinde durmayacağız.

Ancak şunun altını çizmeden de geçemeyeceğiz: Leninist Parti, sürecin başından beri, ABD'nin tırlarla Rojava'ya silah taşıdığı iddia edilen günlerde bile **Rojava'nın Kürt ve diğer halklarının en büyük düşmanının ABD olduğunu** ısrarla belirtti. Ne var ki, görünenin altında saklı olan gerçeğe değil, sadece gözlerinin gördüklerine inananlar, Leninist Partinin çılgınlığına sağır ve kör kesildiler.

Şimdi Leninist politikasının doğruluğunu kanıtlayan olgular daha net, daha canlı karşımıza çıkmış durumda. Nedir bu kanıt? Bu kanıt, yukarıda işaret ettiğimiz görüşmelerin yanı sıra şudur: **Eğer ABD gerçekten Halep'in işgaline karşı olsaydı, Şam'daki çetebaşını ve çetelerini yani herkesin "Suriye ordusu" dediği çete sürülerini bir parmak sallamayla, bir bayrak göstermeyle tek kurşun atmadan durdururdu.** ABD'nin Şam çeteleri karşısındaki gücü buna fazlasıyla uygun. ABD için geçerli olan, siyonist İsrail için de geçerli. 2019'da Trump'ın silaha gerek duymadan sadece bir mektupla RTE'yi nasıl yerine mihladığını dünya biliyor. Siyonist İsrail'in Dürzileri katletmeye giden çeteleri daha yoldayken nasıl bombaladığı henüz unutulmuş değil.

Ama, "Kürt halkının dostu" diye yutturulan bu iki devlet, Halep çetelerin saldırısına uğrarken ve Kürt halkı en vahşi katliamdan geçirilirken kollarını bile kıpırdatmadılar. ABD, kendisine

Bu düşman, başta emperyalist devlet ve hükümetler, onların da başında ABD emperyalizmidir. Çünkü bunlardan hiçbir zaman ve hiçbir şekilde "dost" olmaz. Bunlar, özellikle de ABD "satar".

"dost" gözüyle bakanlara bir kez daha ihanet etti, onları bir kez daha "sattı". Halep'in işgali ve sonrasında Deyr Hafir'e saldırı karşısında ABD'nin kılını kımıldatmaması, ancak böyle açıklanır. Bir kez daha, Halep'in işgalini, hatta tüm çete saldırılarını, onunla birlikte Türkiye'nin kışkırtmalarını durdurmak için ABD'nin bir bayrak, bir bez göstermesi yeterliydi. Bu, doğruluğu ispata gerek duyulmayan bir matematiksel işlem kadar kesin ve açıktır.

C.Dağlı yoldaşın yazdığı gibi, **"Burjuvazi için vazgeçemeyeceği siyasi lider, hükümet, iş birlikçi iktidarlar yoktur. Burjuvazinin vazgeçemeyeceği çıkarları vardır yalnızca."** Bu, tüm emperyalistler, tüm burjuva devlet ve iktidarlar için olduğu gibi, ABD için fazlasıyla geçerlidir. Çıkarları gerektirdiğinde ABD'nin vazgeçmeyeceği, satmayacağı siyasi lider, örgüt, iş birlikçi hükümet vb. yoktur.

Emperyalistler, ki bunların başında ABD gelir, bu satış politikasını çoğu kez çeşitli oyunlar, çeşitli kılıflarla örtmeye çalışır. **Tıpkı şimdi, Halep/Rojava'da yaptığı gibi, iş işten geçtikten sonra sert açıklamalar yaparak, tehditlere varan demeçler vererek, "bir dahaki sefer"** sözleriyle kurbanını yatıştırarak yapar. Örneğin, ABD Kongresi'nin en ağzı salyalı faşisti Lindsey Graham, iş işten geçtikten, Şam'daki çetebaşı ve Türkiye Halep'i mideye indirdikten sonra, **"Daha önce de belirttiğim gibi, yeni Suriye hükümetinin, Suriye'de IŞİD'in kalıcı yenilgisindeki en güçlü müttefikimiz olan Suriye Kürtlerine karşı askeri güç kullanmak üzere Türkiye ile aynı safta yer almasından giderek daha fazla endişe duyuyorum."** diyor.

Ya da örneğin, ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı (CENTCOM), **"Ayrıca Suriye hükümet güçlerini Halep ve Tabka arasındaki bölgelerdeki her türlü saldırı eylemini durdurmaya çağırıyoruz"** açıklaması yapabiliyor;

SDG yetkilileri ile G. Kürdistan'da toplantılar yapıyor... Sanki, saldırıları durdurmak için çetelere bir "höt" demelerinin, bir bayrak göstermelerinin yeterli olacağını bilmiyorlarmış gibi. Gerçekte, ABD'nin yaptığı "tavşana kaç, tazıya tut" demekten, **Halep dahil Suriye'nin kuzeyini, Rojava'yı Türkiye'ye teslim etmekten başka bir şey değil.** Şimdilik, siyasi olarak değil ama fiili olarak bunu yapmış bulunuyor bile.

Neden? Çünkü Türk ordusu aynı zamanda bir NATO ordusudur; Türkiye ABD'nin sıkı ve sağlam bir müttefikidir; ABD'nin sözünden milim sapmayacak kadar ABD'ye bağımlıdır. Dahası, topyekûn bir dünya savaşının tüm hazırlıkları yapılırken ABD, bir örgüt olarak SDG'den çok kara, deniz ve hava kuvvetlerine sahip, belirli bir savaş deneyimi olan; **NATO'nun 2. büyük ordusuna sahip Türkiye'ye ihtiyaç duyar;** özellikle de Rusya'ya karşı, Kafkaslar'da; Ortadoğu'da, Orta Asya devletleriyle ilişkilerde, Afrika'da bu ihtiyaç yakıcı hale geliyor.

Şimdi, bir süre için ABD'li yetkili ve yetkisiz kişilerden Rojava güçlerini rahatlatma, öfkelerini dindirme amaçlı açıklamalar ve demeçler bekleyebiliriz. Buna Fransa ve diğer emperyalistleri de ekleyebiliriz. Ama altını kalın çizgilerle çizmemiz gerekir ki, bütün bunlar iş işten geçtikten, atı alan Üsküdar'ı geçtikten sonra, ya da Arapların dediği gibi, "beğd el iyd" (Bayramdan sonra) yapılacaktır; bugün yaptıkları gibi.

Rojava güçlerinin içine düştüğü durum çıkışsız mı? Kesinlikle değil. Ama bunun için öncelikle gerçek düşmanlarını iyi tanımaları ve gerçeğin gözünün ta içine bakmaktan çekinmemeleri lazım. Bu düşman, başta emperyalist devlet ve hükümetler, onların da başında ABD emperyalizmidir. Çünkü bunlardan hiçbir zaman ve hiçbir şekilde "dost" olmaz. Bun-

lar, özellikle de ABD "satar".

İkinci yapılması gereken şey, **zor durumlarda her devrimci örgütün başvurması gereken yere, halka, Rojava halklarına başvurmak.** Halkların, bilhassa silahlı halkların başkaldırısı karşısında duracak hiçbir güç yoktur. Emperyalizme karşı net bir karşı koyuş dünya işçi sınıfının ve emekçi halklarının sarsılmaz desteği ni alacaktır.

Rojava halklarının, Rojava'nın silahlı kadınlarının gerçek devrimci enerjisini açığa çıkarmanın yolu emperyalistlerle ve Şam'daki çetebaşıyla müzakere etmek değil, dişe diş savaşmaktır. Müzakerelerin sorunu ne hale getirdiğini, çetebaşına karşı "uzlaşmacı" görünmenin onlara nasıl cesaret verdiğini ve tüm bunların bedelini Kürt halkının nasıl ödediğini dün Afrin'de, son olarak Halep'te gördük.

Şu gerçek çok net ortaya çıkmıştır: ABD, siyonist İsrail, Fransa, Türkiye, Barzani vb. kısaca, Şam'daki çetebaşının Halep'in işgaline aktif katkılarından dolayı en içten şükranlarını sunduğu bütün gerici, emperyalist devlet ve hükümetler, Rojava'yı tümüyle çetebaşına teslim edene kadar durmayacaklar. Plan Halep ya da Deyr Hafir'le sınırlı değil.

Şam'daki çetebaşının dün yayınladığı "7 Maddelik Kararname", Rojava halklarını aldatmaya, halkları Rojava yönetiminden soğutmaya, kafalarını karıştırmaya yönelik, Türkiye'nin verdiği akılla hazırlandığı çok belli olan bir kararnamedir. Bunun arkası, eğer zafer elde edebilirlerse, katliamlar biçiminde gelecek; bundan kimsenin kuşkusu olmasın.

Buradan çıkış yolu var. Bu çıkış yolu, halkların mücadele birliğine dayalı silahlı halk ayaklanmasıdır. Halk ayaklanmasının nelere kadir olduğunu dün İran'da gördük; belki de yakında ABD'de göreceğiz.

Kuryeler Kontak Kapattı

Yemek Sepeti kuryeleri, 18 Ocak günü ülkenin dört bir yanında iş bıraktı. Kocaeli ve Tekirdağ'da açıklama yapan kuryeler yakıt giderleri, bakım-onarım masrafları ve ağırlaşan çalışma koşullarına karşı iş bıraktıklarını belirterek taleplerini dile getirdi.

Kuryelerin ortak talepleri arasında paket başı ücretlerin şeffaf ve sabit hale getirilmesi, bonus sistemlerinin ulaşılabilir ve adil olması, mesafe ücretlerinin yapay zekâ hesapları yerine gerçek maliyetlere göre düzenlenmesi, olumsuz hava koşullarında ücretli izin hakkı ve tam iş güvenliği önlemlerinin alınması ile kurye temsilcilerinin tüm karar süreçlerine dahil edilmesi var.

Haklarının verilmesi için günlük eylem planını açıklayan Yemek Sepeti kuryeleri kontak kapatarak paket da-

ğıtımını durdurdu. Yaz-kış her türlü hava koşullarında, güvencesiz, zor koşullarda çalışan moto kuryeler, yapılan %47'lik zammın hiçbir karşılığı olmadığını belirtti. Düşük ücretler nedeniyle alım güçlerinin hızla eridiğini, yakıt, bakım ve ekipman giderleri karşısında çalışamaz hale geldiklerini söyleyen kuryeler talepleri karşılanana kadar mücadeleyi sürdüreceklerini duyurdu.

Turizm, Eğlence ve Hizmet İşçileri Sendikası Başkanı Tolga Kubilay Çelik, Türkiye genelinde yaklaşık 40 ilde eyleme geçildiğini, Konya, Tekirdağ, Eskişehir, İstanbul, İzmir, Ankara, Adana, Mersin, Lüleburgaz başta olmak üzere pek çok kentte buluşmalar yapıldığını belirtti.

Kuryelerin ne kadar çok paket teslim eder, ne kadar hızlı teslimat

yaparsa o kadar para kazandıklarını, algoritmanın devamlı takibinde olduklarını söyleyen Çelik, "Bu yüzden kuryeler kırmızı ışıkta geçmek zorunda kalıyor, kaldırıma çıkıyor, ters yönden gidiyor. Kim kendi canını ya da başkasının canını tehlikeye atmak ister? Eğer bu hız baskısı olmasa, kim neden böyle davransın? Bu nedenle sorumluluk kuryelerde değil, şirketlerdedir. Bu tablo, birlikte ve örgütlü mücadelenin neden hayati olduğunu gösteriyor" diyerek mücadeleyi büyütme devam edeceklerini vurguladı.

İşçilerin sendika ve toplu sözleşme hakkı için 404 gündür grevde olduğu Temel Conta'da patron, makineleri fabrikadan çıkarmak için 17 Ocak günü sabaha karşı polis eşliğinde tırlar gönderdi.

Grev kırıcılığına karşı gece gündüz nöbet tutan işçiler, makinelerin taşınmak istenmesine tepki gösterdi. Patronun, makineleri Torbalı'da yeni kurduğu fabrikaya taşımak için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvurmasının ardından işçiler, makine çıkışını engellemek amacıyla nöbet eylemini sürdürüyor.

Grevlerinin kırılmasına izin vermeyeceklerini vurgulayan işçiler, sabah saat 04.30 sıralarında polis saldırısıyla karşılaştı. Polis, fabrikanın bulunduğu sokağın başına bariyer kurdu ve grev alanına geçişi engelledi. Evlerinden apar topar gelen kadın işçilerin dahi alana girişi durduruldu.

Eyleme devam eden işçiler, emek ve demokrasi güçlerine grev alanını güçlendirme çağrısı yaptı.

Metal İşçileri Çorlu'da

Birleşik Metal-İş Sendikası (BMİS) üyelerinin MESS dayatmalarına karşı fabrikalarda ve kent meydanlarında yaptığı eylemler devam ediyor.

BMİS üyesi metal işçileri, MESS ile grup toplu iş sözleşmesinde arabulucu sürecinde anlaşma sağlanamaması üzerine 12 Ocak'ta ilan ettikleri eylem programı kapsamında 17 Ocak'ta Çorlu Atatürk Meydanı'nda toplanarak arabulucu tutanağının alınmasının ardından grev kararlarının fabrikalara asılacağını duyurdu.

Eyleme Trakya'daki fabrikalarda çalışan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi işçiler katıldı. Akşam saatlerinde sendikanın Trakya'daki şube binası önünde toplanan işçiler Çorlu Atatürk Meydanına yürüdü.

MESS'in son teklifini, işçi ve yoksul halk düşmanı orta vadeli programa göre ayarladığını söyleyen Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Özkan Atar, MESS'in gerçeği yansı-

mayan TÜİK'in açıkladığı enflasyonun bile altında ücret teklif ettiğini ve işçilerin kazanılmış haklarına göz diktiğini söyledi.

Toplu sözleşme görüşmeleri sürerken metal işçileri taleplerini dile getirmek için eylemlerini yemek paydosları, vardiya değişimlerinde sloganlı yürüyüşlerle sürdürmüştü. MESS'in işçilerin taleplerinin çok altında zam oranlarında direktmesi üzerine işçiler 43 fabrikada her vardiyada bir saat iş durdurma ve fabrikalarda sloganlı yürüyüşler yapmaya başlamıştı.

MESS'in davetiyle 13 Ocak'ta yapılan son görüşmede, MESS ilk 6 ay için zam teklifini %18'e yükseltmiş, diğer 6 aylık dönemler için ise enflasyon oranında zam önermişti. Ayrıca sosyal haklarla ilgili olarak verdiği %32,95 oranında (yıllık enflasyon) artış teklifinde bir değişiklik yapmamıştı. Sosyal hakların 2. yılı için de enflasyon oranında artış teklif etmişti.

Şimdi Dünya Devrimi Zamanı

C. Dağlı

ABD emperyalizminin Venezuela'ya saldırıp, Maduro'ları kaçırarak tutsak etmesi, emperyalist kapitalist sisteme karşı yeni bir mücadele dalgasını başlattı. Bu olayda önemli olan budur. **Emperyalist saldırganlığın bu yeni örneği, halkların gözünü açtı.** Emperyalist kapitalist sistemin doğası hakkında en ufak bir yanlışlık, halklar açısından önemli sonuçlar yaratır.

Marx, temel eseri Kapital'de sermayenin hareket yasalarını ortaya koydu. Buradan devrimci sonuçlar çıkardı: **Gasp edilenlerin gasp edilmesi.** Lenin, Marx'ın görüşlerine dayanarak kapitalizmin üst aşaması emperyalizmin olduğu kaçınılmaz sonucu gösterdi: Tekelci kapitalizm, proletarya devriminin ön günüdür. Devrimci politik sonuçlar anlaşılmadan, Marx'ın Kapital'ini ve Lenin'in Emperyalizm'ini açıklayamazsınız. **Devrimci sonuçlar olmaksızın, bu büyük eserlerdeki bilimsel analizleri, burjuvazi de kabul eder.** Günümüzde tekeli kapitalizm, bir bütün olarak sosyalizme geçiş için olgundur. Kapitalizmden sosyalizme geçiş, devrimci sınıf olan proletaryanın devrimci kararlılığına, eylemlerine ve iradesine bağlıdır. Emperyalist kapitalist saldırganlık, sosyalizme devrimci yoldan geçişin önemini ve aciliyetini bir kez daha gösterdi.

Kapitalist sistemin kriz, çürüme ve çöküşte olması, dünya burjuvazisinin dengesini bozdu. Dengesizleştikçe daha saldırgan oldu. ABD emperyalizmin artan saldırganlığı, emperyalist kapitalist sistemin geldiği durumun bir sonucudur. **Trump'ın dengesizliği, onun kişisel yapısından, kendi dengesizliğinden çok, burjuva sistemin dengesizliğini yansıtıyor.** Dünya burjuvazisi, varsın dengesizliğin ve saldırganlığın yeni aşağılık örneklerini gösterebilir, artık bize çalışıyor. Emekçi halklar bu gerici düzeni ivedi olarak yok etmezse, kapitalizmin daha büyük yıkım ve felaketleriyle karşı karşıya gelecektir.

Sermayenin dünyaya ilk gelişi kanlı ve şiddetli oldu. Üreticilerin mülksüzleştirilmesi, onların mülkünü gasp etmesi yüzlerce yıl sürdü. Sermaye çökerken, daha kanlı-şiddetli bir politika izliyor. Daha doğrusu gerici burjuva şiddet ve zor, ücretli emek sömürsüyle el ele ilerledi. Sermaye çökerken saldırganlığı, şiddeti uç noktaya vardı.

Tam da saldırganlığı uç noktaya çıkarması, burjuvazinin gücünü değil, güçsüzlüğünü; toplumu denetlediğini değil, denetleyemediğini; toplumu yönettiğini değil, yönetemediğini, gerçek

anlamda egemen olmadığını gösteriyor. Bu durum şu anlama gelir: **Bu kadar teşhir olmuş, bu kadar dengeleşmiş, bu kadar yıpranmış ve bu kadar zayıf düşmüş bu düşmanı yenmek daha kolaydır.**

Özelde, ABD emperyalizminin bu denli güç kullanması, kendisiyle birlikte olmayan herkesi tehdit etmesi, onun dünyaya hegemonyasının çöküşünün dile getirilmesinden başka bir şey değildir. ABD'nin dünya hegemonyası belirli tarihsel koşulların sonucudur. ABD, yitirdiği bu konumunu bir daha geri alamaz. Çünkü tarihsel koşullar değişti. Dünya, eski dünya değildir. Daha fazla saldırganlığa başvurması, ABD hegemonyasının çöküşünü durduramaz, akıbetini ise hiç değiştiremez.

Trump, "hukuk yok, ben varım" diyor. Bu söz, küçük burjuva siyasi çevreleri, burjuva saflarındaki birçok yazarı çileden çıkardı. Oysa Trump, olanı söyledi. Olan ne? **Yasama, yürütme ve yargı biçiminde bilinen güçler ayrılığı, tam bir aldatmacadır.** Bu ayrılık, 19. yüzyılda İngiltere'de varolan sınıflar arasındaki güç dengesini yansıtıyordu. Fakat burjuvazi topluma tamamen hakim olunca bu durum değişti. Günümüzde güçler ayrılığı sadece görünüşte var olup, göstermeliktir. Gerçekte ise yasama, yürütme ve yargı yani tüm güçler tekeli sermayenin elindedir. Bu sadece ABD'de değil tüm burjuva toplumlarda böyledir. En demokratik ülkelerde de aynı gerçek hakimdir. Dünyada devletlerden çok tekeller ön planda. Uzun süre Latin Amerika'da elçilik yapan Fransa büyükelçisine, Latin Amerika'daki generallerle ilgili bir soru üzerine Fransız elçisi şunu

söyler: **"Güney Amerika'da en büyük general, General Electric'tir."**

Burjuvazi için vazgeçemeyeceği siyasi lider, hükümet, işbirlikçi iktidarlar yoktur. Burjuvazinin vazgeçemeyeceği çıkarları vardır yalnızca. **Tekelci burjuvazi, emperyalizmin değişen çıkarlarının önüne çıkan her gücü, zorla tepeler, hukuk ve yasaları aşar.** Emperyalizm, bağımlı kapitalist ülkelerde ya da bağımsız ülkelerde, ekonomik ilhak politikaları izliyor. Ekonomik tam ilhak, askeri zorun ve politik baskının amacı, ülkenin ekonomisini tamamen kendisine bağlamak, değişen ekonomik çıkarlara göre yeniden düzenlemektir. Bu bir NATO ülkesi de olsa, sonuç değişmiyor. Danimarka ve Grönland meselesi, buna yeni bir örnektir. ABD'nin, Trump'ın son hamlesinin şu faydası oldu: Hukuk, yasa diyen en salakların bile gözünü açtı.

Biz, ABD'nin dünya hegemonyasının çöktüğünü 1990'lı yılların başında açıkladık. Bunu takip eden yıllarda da, kapitalizmin sıçramalı çöküşünü ortaya koyduk. Sonuçlar ortada.

ABD'nin dünya hegemonyası belirli tarihsel koşulların sonucudur. ABD, yitirdiği bu konumunu bir daha geri alamaz. Çünkü tarihsel koşullar değişti. Dünya, eski dünya değildir.

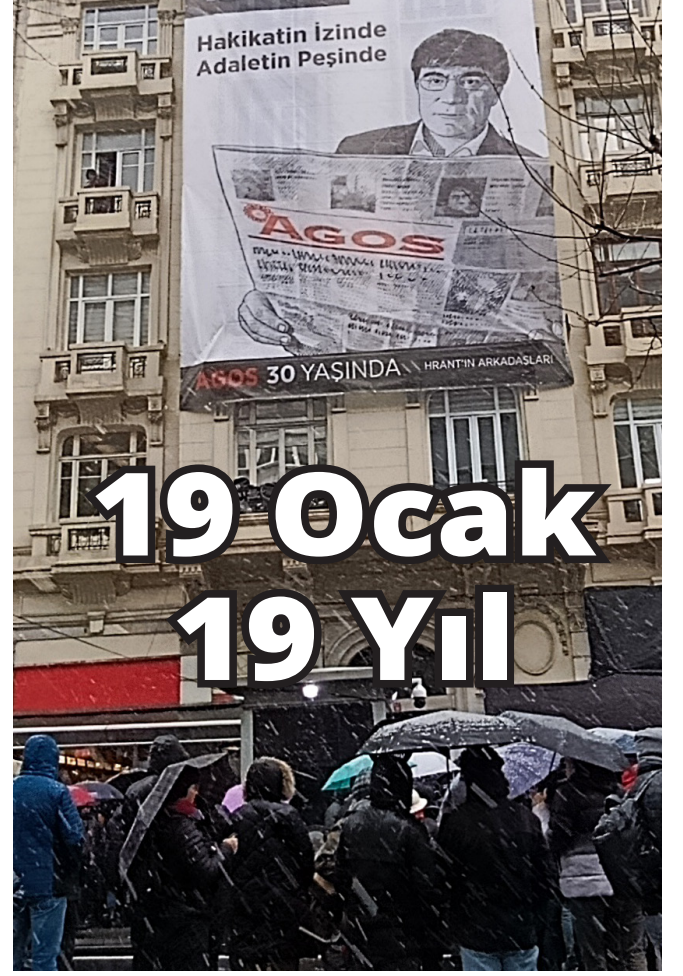
Buraya kadar söylenenler, gerçeğin tümü değil. **Gerçek olan, her ülkede ve küresel düzeyde devrimci hareketin durdurulamaz bir güçle ilerlemesidir.** Küresel iç savaş, küresel ayaklanma ABD'nin Venezuela saldırısıyla yeni bir aşamaya girdi. Emperyalist kapitalist sistem, ancak toplumsal devrimle ortadan kaldırılabilir. Bu gücü yok etmek, halklar için günün en önemli hedefidir. Artık daha çok insan açık olarak anladı ki, şimdi dünyada devrim zamanı. Daha doğru ifade ile şimdi dünya devrimi zamanı!

Dünya devrimi şimdi başlamıyor elbette, bu bir süreçtir. Süreç, 1917 Ekim Sosyalist Devrimi ile başladı. 1940'lı yılların sosyal devrimleri, daha sonra '60'lı ve '70'li yılların toplumsal devrimleri ile aynı dönemde, Avrupa'da ayaklanmalar kısa düzeyde patladı. Aynı anda ayaklanmaların ortaya çıkması, sınıf savaşının ezilen ve sömürülenlerin dışı vuruşudur.

Dünya devrimi, zincirleme devrimler ardışık devrimler biçiminde geliyor. Kuşkusuz emperyalist kapitalist dünyanın genelinde, toplumsal çelişkiler hem gelişkin, hem keskin. Halkların başkaldırısı her yerde. Bu demektir ki, aynı dönemde burjuvaziye alaşağı etmek ve insanlığın geleceğini ele alması için koşullar uygun. Dolayısıyla bir yerdeki bir devrim, bir kıvılcım tüm kapitalist dünyayı yanan yerine çevirebilir. **Dünya devrimi, sıçrama patlama yapabilir. Şu bağ kurulmalı: Şimdi ülkelerde devrim zamanı. Dünya'da dünya devrimi zamanı.**

İşçi ayaklanmaları, kadın ayaklanmaları ve genel ayaklanmalar, dünya devrimi ile bağı içinde gerçek anlamıyla kavranabilir. Ancak bir bağ kurulursa, eylemlerinin kapsam ve derinliği anlaşılabilir, çünkü eylemler, isyanlar yeni bir yaşam biçimi hedefiyle düzenleniyor. Bunlar basit protesto hareketleri değil, **dünyayı değiştirmeye yönelik devrimci hareketlerdir.** Proletaryanın uluslararası dayanışması, anlayış ve eylem düzeyinde. Ancak dünya devrimi ile ilişki kurularak ve hedefleyerek gerçek anlamını kazanır. Kalıcı bir dünya barışı, dünya devrimi tarafından sağlanır. Çünkü bir dünya gücü olan devrim, dünya burjuvazisinin politik ve ekonomik gücünü ortadan kaldırır ve böylece insanlığı barış içinde yaşamasının koşullarını oluşturur.

Bazı sosyalist, komünist partiler, dünya devriminden, kendi bulunduğu ülkede devrim uğruna aktif bir mücadele vermek yerine pasif biçimde kendiliğinden başlayacak bir dünya devrimine umut bağladı. Oysa her ülkede proletaryanın görevi, kendi bulunduğu yerde devrimini başarmak için etkin bir mücadele içinde olmaktır. Dünya devrimi bu yolla hızlandırılır. Her halükarda proletarya ikili ama bütünlüklü bir görevi yerine getirmelidir: **Bulunduğu ülkede devrimi gerçekleştirmek, aynı zamanda dünya proletaryasının bir parçası ve müttefik müfrezesi olarak dünya devrimi için pratik dayanışma ve ortak mücadele.** İşte emeğin evrensel kurtuluş yolu.

19 Ocak 19 Yıl

19 Ocak 2007 yılında katledilen Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni, gazeteci yazar Hrant Dink, katledilişinin 19. yılında, öldürüldüğü yer olan Sebat Apartmanı önünde anıldı.

Yoğun kar yağışına rağmen çok sayıda kişi anma töreninden bir saat öncesinde Sebat Apartmanı önünde toplanmaya başladı.

Anmada Dink Ailesi'nin yanı sıra dostları, yakınları, çok sayıda siyasetçi, gazeteci ve kurum temsilcisi yer aldı.

Anma konuşmasını Hrant Dink'in Arkadaşları adına Bülent Aydın yaptı. *"Bu meydanın bir ucu Malatya'dadır, bir ucu Diyarbakır'dadır, bir ucu Ani'dedir, bir ucu Yerevan'dadır. Ama kalplerimizi birleştiren iyiliktir, isteğimiz adalettir"* diyen Aydın, her anmaya katılan yıl binlerce kişi arasında olan ve şu anda tutuklu bulunan Gezi Davası tutukluları ve belediye başkanları ve başkan yardımcılarını bulunduğunu belirtti.

Anmada, tutuklu bulunan Şişli Belediye Başkanı Resul Emrah Şahan, Şişli Belediye Başkan Yardımcısı Ebru Özdemir ile Osman Kavala ve Çiğdem Mater'in cezaevinden gönderdiği mektuplar okunarak dayanışma çağrısı yapıldı.

Aynı zamanda Suriye'deki HTŞ çetelerinin saldırılarına, İsrail devletinin Filistin halkına karşı soykırım saldırılarına değinilerek, halkların kardeşliği ve dayanışmanın yükseltilmesi vurgusu yapıldı. Yoğun kar yağışı altında Hrant Dink ile birlikte gazetede çalışan arkadaşlarının da mektupları okundu.

ABD Başkanı Donald Trump ve Suriye Geçici Cumhurbaşkanı Ahmed eş-Şara, bir telefon görüşmesi gerçekleştirdi. Trump "Suriye'nin toprak bütünlüğünün ve bağımsızlığının korunmasının ve istikrarın sağlanmasına yönelik tüm çabaların desteklenmesinin önemini" vurguladı.

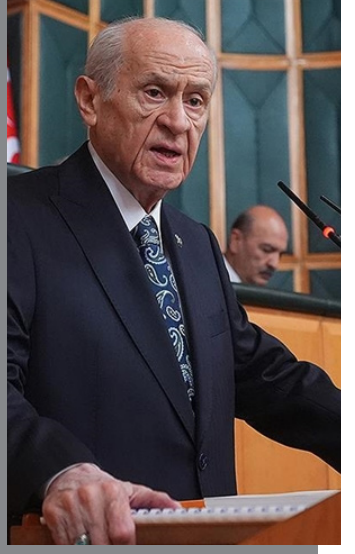

"Şara kardeşimi tebrik ettim (...) Suriye hükümeti tahriklere açık bir sorunu olabilecek en az hasarla çözüme kavuşturmuştur (...) Suriye ordusunun bu hassas operasyonu büyük bir dikkatle yönetmesi her türlü takdire şayandır. Suriye'nin kuzeyini işgal altında tutan silahlı unsurların provokasyonlarına rağmen Suriye ordusu haklıyken haksız duruma düşecek eylemlerden özenle kaçınmıştır."

Cumhurbaşkanı
Recep Tayyip Erdoğan

"Suriye'de artık SDG yok. Esat devriliş, IŞİD ortadan kalkınca ABD'nin SDG'ye ihtiyacı kalmadı. Avrupalıların ise başı kalabalık. (...) SDG'nin 2/3'ünü oluşturan yerel Arap aşiretler gücü ve parayı takip ederek taraf değiştirdi ve 24 saatte SDG bitti. Bizim mayamız, tılsımımız başkadır. Vatanımız, geleceğimiz, hikâyemiz ortaktır."

Namık Tan
CHP Milletvekili

"YPG bir terör örgütüdür, Kürt kardeşlerimizi temsil etmesi hayal unsurudur. Fırat'ın doğusundan da temizlenmelidir."

Devlet Bahçeli
MHP Genel Başkanı

Rojava İçin Sokağa

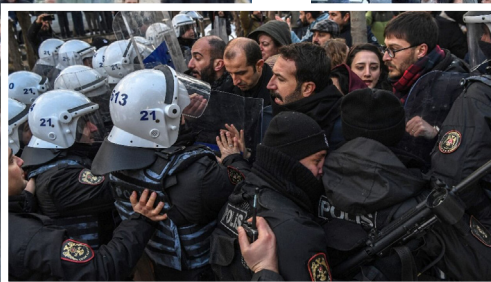
18 Ocak günü Suriye ve Rojava'da Kürt halkına yönelik Şam ve Türk hükümetlerine mensup çetelerin saldırıları devam ederken, Şam hükümeti SDG ile bir anlaşma imzaladıklarını basına "sızdırdı". SDG Genel Komutanı Mazlum Abdî ise ardından bir açıklama yaparak bir sonraki gün Şam'a gidip bir görüşme yapacaklarını söylemişti.

"Bu savaşın büyüüp bir iç savaş olmaması için Rakka ve Dêrazor'dan çekilme kararı aldık. Sonuna kadar kazanımlarımızı koruyacağız." diyen Abdî'nin sözlerinin ardından art arda Eyn İsa'nın Seyda köyünde, Rakka merkezine yakın çevrede HTŞ'li çeteler ile çatışmalar yaşandığı, Rakka kent merkezinde IŞİD hücrelerine yönelik operasyonların devam ettiği söylenmişti. 19 Ocak akşamına doğru gelen yeni bir haberle bu

14 maddelik anlaşmanın bir teslimiyet anlaşması olduğu ve SDG güçlerinin bunu asla kabul etmeyeceklerini bildiren haberler çıkmaya başladı. Çok kısa süre içinde SDG güçleri dört parçaya yaşayan tüm Kürt halkına dönük seferberlik çağrısı yaparak topyekûn direniş kararlarını açıkladı.

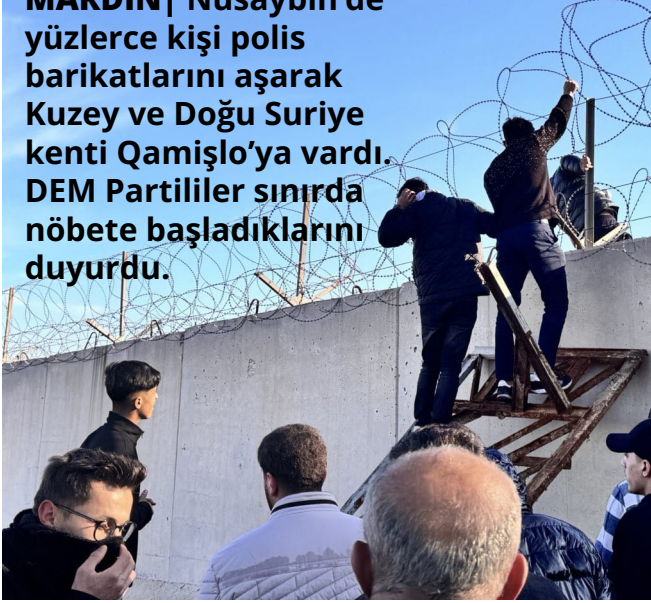
PYD Eşbaşkanlık Konseyi üyesi Foza Yusuf da Şam Hükümetinin dayattığı "tam teslimiyet şartlarını kabul etmediklerini söyleyerek, Kürt halkına sınır bölgelerine gelmelerini ve Rojava'ya geçmelerini istedi.

Bu çağrı çok kısa süre içinde yankı bularak önce Van, sonra Amed, akşama doğru İstanbul Sarıgazi'de kitlesel eylemler yapıldı. Birçok yerde sokağa çıkan kitlere polis saldırısı yaşanırken yüzlerce insan işkenceyle gözetlme alındı.

MARDİN | Nusaybin'de yüzlerce kişi polis barikatlarını aşarak Kuzey ve Doğu Suriye kenti Qamişlo'ya vardı. DEM Partililer sınırda nöbete başladıklarını duyurdu.

SILOPİ

İSTANBUL | Barışa İhtiyacım Var Kadın İnişiyatifi, Türkiye'nin desteklediği Suriye'deki geçici hükümetine bağlı HTŞ çetelerin Rojava'ya yönelik kadın düşmanı saldırılarını İstanbul'daki Suriye Konsolosluğu önünde protesto etti.

ATİNA | Parlatonun bulunduğu Sintagma Meydanı'nda Kürt halkı ve devrimciler, Rojava'ya ve Kürt Halkına yönelik saldırıları protesto etti.

BASEL | Dinci çetelerin Suriye'de Kürt halkına karşı başlatmış olduğu saldırıları protesto etmek için, İsviçre Basel'de Rojava Komitesi'nin çağrısı ile yüzlerce kişi Claraplazt'da toplandı. Kitle, yapılan açıklamaların ardından Mitlere Bürücke üzerinden Basel Parlatmentosunun bulunduğu Markplatz'a doğru yürüyüşe geçti. Markplatz, Barfuserplatz üzerinden tren garına yürüyerek gelen kitle kısa bir oturma eylemi yaptı. Ardından Wette Park'a geçilerek slogan ve marşlar ile eylemi sonlandırdı.

İşçilerden Rojava'ya Destek Çağrısı

Leninist işçiler 20 Ocak günü bir Laçıklama yayınlayarak, Rojava'da HTŞ eliyle yürütülen, Türkiye devleti destekli işgal girişimi ve katliamlara karşı tüm işçi sınıfı ve yoksul halkları Rojava Devrimi'ni sahiplenmeye çağırıldı.

"Rojava'da Kürtlere dönük başlatılan bir saldırı, yalnızca Şam'daki dinci faşist çetelerin değil, Türkiye'nin de içinde bulunduğu ABD, İsrail ve NATO emperyalistlerinin bir planıdır. Hatta bölge ülkelerindeki dinci gerici Katar, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri ve Mesut Barzani de bu saldırıların planlanmasına dahildir. Bu saldırılar; Kürt, Arap, Alevi, Dürzi, Süryani ve Ermeni, kısaca bütün Suriye emekçi halk-

larına dönük yapılan saldırılardır." diyen işçiler, daha dün Venezuela Devlet Başkanı Nicolas Maduro ve eşi Cilia Flores'in ülkelerinden kaçırarak esir ettiklerini hatırlatarak halkların çıkarına olan ne varsa ona düşman olan, onu yok etmek için her fırsatı kollayan bir grup ile karşı karşıya olduğunu söyledi.

İşçiler, dinci faşist çetelerin ve onların destekçisi devletlerin Rojava'da yaratılan değerleri boğmak için harekete geçmiş olduklarını söyleyerek tek kurtuluş yolunun emperyalist kapitalist sistemin yıkılışından geçtiğini vurguladılar ve herkesi Rojava'yı savunmaya çağırıldılar.

Rojava Halklarıyla Dayanışma Zamanı

Mücadele Birliği Platformu

20 Ocak '26

Rojava Coğrafyası bir kez daha tasfiye ve imha saldırıları ile yüz yüze. Geçtiğimiz haftalarda Halep'te Şeyh Maksud ve Eşrefiye mahallelerine yönelik başlayan dinci-faşist çetelerin saldırısının ardından, saldırılar Deyr Hafr, Meskene ve Tabka ile devam etti. Özerk yönetimin Fırat'ın doğusuna çekilme kararı almasını fırsata çeviren ve bizzat **ABD, Türkiye, İsrail ve bölgedeki gerici Arap devletleri tarafından da desteklenen dinci katil sürüleri Rakka, Deyr Zor ve daha bir dizi bölgeye de saldırdı.** Bu bölgelerden çekilmek zorunda kalan Rojava yönetiminin kontrolündeki Haseke, Kobane kantonlarına yönelik saldırılar ise hız kesmeden başladı, ancak gelen bilgiler bu gerici güruhların ilerleyemediğini belirtiyor.

Saldırıların tek hedefinin Rakka, Deyr Zor olmadığı aksine, Kürt halkının ve ulusal toplulukların birlikte yönettiği Kobane, Haseke, Qamişlo yani Rojava'daki halkçı yönetimin dağıtılması olduğu ortadadır. Daha dün Lazkiye, Tartus'ta Alevileri soykırımdan geçiren, Dürzi halkını yok etmeye çalışan bu ipten kazıktan kopmuş katil sürülerinin hedefi, Kürt halkı ve ulusal topluluklarını boyunduruk altına almaktır.

Şam'da **Kürt halkına doğrudan ve açık teslimiyeti dayatıp** tüm kazanımlarını tasfiye etmeyi dileyen emperyalizmin, siyonizmin ve dinci faşist iktidarın desteğindeki dinci-faşist çeteler sert kayaya çarpmıştır. Geri çekilmenin onlara verdiği cesaretle Kürt halkına teslimiyeti dayatanlar başarısız olmuştur. Kürt halkı savaşıma ve kazanımlarını direnişle koruma kararı alarak, bir kez daha dünya halklarına bu gerici barbarlığa karşı ortak savaşıma çağrısında bulunuyor. **Dünden bu yana işgal ve ilhak edilmiş Kürdistan coğrafyasının dört bir tarafından seferberlik çağrılarına karşılıklar veriliyor** ve Kürt halkı Rojava Devrimi'ni korumak için mobilize oluyor.

Suriye iç savaşı başladığından beridir örgütledikleri ve eğitip, donattıkları IŞİD'li katillerin tutulduğu birçok hapishane ve **Al-Hol kampı ise dinci faşist HTŞ çetelerinin kontrolüne geçti,** bu katiller sürüsü serbest bırakıldı. Bu dinci to-suncukların serbest kalması onları besleyen ve iktidara taşıyan, halkların ve insanlığın düşmanı emperyalizm ve onunla işbirliği yapan İsrail, Türkiye'deki dinci faşist iktidar ve gerici Arap devletleridir. Bu to-suncuklar Kürt halkına saldırdıkları gibi, yine ilk fırsatta bölgede yaşayan ulusal topluluklara ve ilerici güçlere yöneleceklerdir. Çünkü **amaç Rojava'nın tasfiye edilerek bölgenin bir karşı devrim üssüne dönüştürülmesi,** Suriye ve Rojava halklarının geleceğinin çalınmasıdır.

İlerlemeye çalıştıkları her noktada püskürtülen dinci faşist çeteler örgütlü ve zor araçlarını kuşanmış bir halkın iradesine ve kahramanlığına çarpıyor. Kardeşleri için Qamişlo hattında sınırı yıkıp geçen bir halkı hiçbir güç durduramaz. Tüm bunlar yaşanırken iğrenç bir bulamaç halinde bütün burjuva partiler bu işgal ve katliam girişiminin arkasında açık veya dolaylı yoldan hizalanıyor. **Kürt halkının kendi kaderini tayin etmesine dair düşmanlık, şovenizmin iğrenç elleriyle emekçilere dayatılıyor.** Ancak egemenlerin çıkarına olan Türkiye ve Kürdistanlı emekçilerin çıkarına olamaz. Bizi burada yoksullaştıranlar, sefalete, baskılara ve gericiliğe mahkum edenler, Suriye ve Rojava'da halkları katlediyor, Şimdi halkların düşmanı olan faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleyi büyütme günüdür. Kürt halkı ile enternasyonal dayanışmayı eyleme dayalı şekilde büyütmenin zamanı!

**Kürt Halkı Katledilirken İşçi Sınıfı Özgür Olamaz!
Yaşasın Halkların Mücadele Birliği
An Şoreş An Mırın!**

Rojava Devrimini Savunmak İçin Sokağa!

TKEP/Leninist Merkez Komitesi, 18 Ocak günü web sayfasından bir açıklama yayınlarken, "Rojava Devrimini Savunmak İçin Sokağa!" çağırıyor.

Leninist Parti açıklamasında Suriye ve Rojava'da 5 Ocak Paris görüşmelerinden sonra yaşanan süreci özetleyerek, Halep'te Şeyh Maksud ve Eşrefiye'ye yönelik katliam saldırılarına yeşil ışık yakıldığını vurguladı. Bir etnik temizlik saldırısı olarak tanımlanan saldırılar hakkında "Bu ne sadece Şam'daki dinci faşist çetelerin ne de Türkiye'nin kendi planladığı bir saldırdır. İşin içinde doğrudan ABD-İsrail ve Şam'daki çetebaşının 'aktif katkıla-

rından dolayı en derin şükranlarını sunduğu' Türkiye, Fransa, Katar, Suudi Arabistan, Birleşik Krallık ve 'Sayın' Mesud Barzani yer alıyordu. Plan açık: Rojava devrimi bu uluslararası grup eliyle boğulmak, kanla bastırılmak isteniyor." denildi.

Bu dinci faşist katliam ve emperyalist-siyonist saldırı karşısında Türkiye ve Kürdistan komünistlerinin, işçi ve emekçilerinin safının da Rojava Kürt halkının omuz başında olması gerektiği söylenerek "Gün eylem günüdür, gün ayağa kalkma günüdür. Onu savunmak, devrim bayrağını yere düşürmemek için harekete geçelim, ayağa kalkalım." denildi.

Açıklama, "Kürt, Arap, Alevi, Dürzi, Süryani; kısaca, bütün Suriye emekçi halklarının mücadele birliği ve silahlı ayaklanması bu cehennemden tek çıkış yoludur. Er ya da geç, zafer mutlaka Suriye'nin gerçek sahibi olan Suriye emekçi halklarının olacaktır!" denilerek sonlandı.

Küresel Kapitalist Krizde “Doktor Ne İstersen Ye Dedi” Dönemi

Umut Çakır

I

Dünyanın efendileri, kapitalist uygarlığının sonunu ilan eden gazete başlıkları yazdırıyorlar. Bu yeni “kıyamet” tartışmaları, belli aralarla tekrarlanan ekonomik çöküşlerin ve çöküşleri izleyen siyasi krizlerin ötesine uzanıyor. Foreign Policy, N.York Times, Project Syndicate gibi küresel maliye sözcüsü yayınlarda en sıkça geçen ifadeler şöyle sıralanıyor: “Dağılma”, “yıkım”, “parçalanmış toplum”, “yorgun demokrasi”, “medeniyetin çöküşü”. Hepsini çarpıcı bir manşette özetleniyor: “Batı artık yıkılıyor!”

Ne oluyor? Tüm ideolojik hegemonya anlatısını kapitalizmin ölümsüzlüğüne dayandıran burjuvazi, ufukta görünen yeni finansal buhranın aynı zamanda kendi sonunu hazırladığını kavramış durumda. **Burjuvalar tarihleri boyunca pek çok kriz yaşadılar, fakat bu sınıfın dilinde kriz, aynı zamanda fırsat demektir.** Kriz deneyimleri gösterdi ki, bunlar birer “yaratıcı yıkım” halini alır. Yeni tekel grupları yükselir, eski yapıyı tasfiye eder. Bu yüzden sermayeye ne zaman ufukta bir kriz görünse, kan kokusu almış vahşi hayvan gibi pusuya yatar, rakiplerini yok edecek hamleler hazırlar. Fakat bu kez durum farklı: Dünyanın efendileri, tüm sermaye gruplarını yukarıdaki manşetlerle uyarıyorlar ve adeta şunu söylüyorlar: Birbirinizin kuyusunu kazmayın çünkü bu kriz fırsat değil, uygarlığın sonunu getirecek, bir çıkış yok, “yaratıcı yıkım” yok...

Bu çağrının ana teması olan “re-

kabet değil dayanışma” mesajı, kurbağanın sırtında suyu geçen akrebe kurbağayı sokmama çağrısıdır, ancak alacağı cevaptan kuşku yok: “Ne yapayım benim doğamda var.” **Burjuva akrebine doğasını değiştirmek gibi boş bir çağrı yapmaya götüren umutsuzluk nereden kaynaklanıyor?** Ya da şöyle soralım: ufukta beliren yeni finansal çöküşün bir çıkış yolu neden yok?

Dünyanın efendilerindeki umutsuzluğun aksine, **Marksizm iddiası taşıyan pek çok çevre bir çıkış yolu olduğu umuduna sahipler.** Burjuvazinin kendi uygarlığının sonunu ilan ettiği bir zamanda böyle sefil ruhlar, yaklaşan krizin yeni bir sermaye birikimi ve egemenlik biçimi ile sonuçlanacağına dair kanıt sunma yarışındalar. Yaptıkları analize göre, neoliberalizm adını verdikleri dönem artık kapanmıştır; kapanan bu dönem, uluslararası sermayenin 1970’lerde girdiği krizden çıkış için yaptığı bir tercihten ibaretti. Bir tercihle neoliberalizmi seçen sermaye, sanayi üretimine yatırım yapmaktan vazgeçip finansallaşmış; üretimi bağımlı ülkelere kaydırarak bir tedarik zinciri oluşturmuştur. Geline aşamada ise emperyalist merkezler yaptıkları hatayı fark etmiş, sanayisizleşmenin ve tedarik zincirlerine bağlılığın “jeopolitik” risklerini görmüşlerdir ve şimdi vitesi geriye takıp, neoliberal dönemi

kapatmışlardır. Öyleyse çıkış yolunda karşımıza çıkacak yeni egemenlik yapısı, emperyalist merkezleri finansallaştırmayı terk edip, yeniden sınai üretime dönmesi biçiminde sonuçlanacaktır vs.

Bu bakışın (umutsuz burjuvaziye umut aşılacak dışında) pek çok yönden büyük hatalar taşıdığı açıktır. En önemli hata, sermayenin şu ya da bu yapıya yönelmesini basit bir tercih sorunu olarak görmektir. **Oysa sermaye, temelde üretici güçlerin gelişim seyrini izler ve gelişimin şu anki çerçevesi olan gelişkin meta üretiminin tüm yasa ve koşullarına uymaktan başka çaresi yoktur.** Kapitalist özel mülkiyet, bu gelişimle çeliştiği her noktada ceza ya sermayeye ya da üretici güçlere kesilir. Bu anlamıyla sermaye kâr amacı peşinde koşarken, sürüklendiği krizler aracılığıyla üretimin toplumsallaşmasını ileri noktalara taşımak zorunda kalır. Bir noktada çelişki keskinleşir ve devrimler kaçınılmaz olur. Günümüz kapitalist meta ekonomisi üretimin toplumsallaşmasının ancak dünya ölçeğinde kurgulanabileceği bir noktaya ulaşmıştır. Üretimin toplumsal karakterinin kapitalist özel mülkiyete kestiği ceza, küresel iç savaştır.

Bakıştaki diğer hata **büyük krizlerin doğasına** ilişkindir; krizleri tercihli yollardaki kazalara indirgemesidir. Oysa her kriz üretimin toplum-

Dünyanın efendileri, tüm sermaye gruplarını yukarıdaki manşetlerle uyarıyorlar ve adeta şunu söylüyorlar: Birbirinizin kuyusunu kazmayın çünkü bu kriz fırsat değil, uygarlığın sonunu getirecek, bir çıkış yok, “yaratıcı yıkım” yok...

Kapitalizm tarihinde üretimin ulaştığı toplumsallaşma seviyesini simgeleyen ve bu özelliği ile diğer tüm üretim kollarını peşine takıp sürükleyen bir "lider" üretim kolu olmuştur.

motor blokları, üretimi oldukça basit kayışlar, çarklar, plastik parçalarla birleşiyordu. Bundan böyle bağımlı ülkelerin kaderi ya belli basit parçaların üretiminde uzmanlaşmak ya da tüm parçaların birleştiği son montaj hattında işlem yapmak yönlerinde şekillendi. Dünyanın üçte birine yayılan sosyalist sistem, emperyalist kapitalist sistemin bu evresinin pilini kısa sürede tüketti. Çok değil, 30 yılda bu evre sonuna gelmişti bile.

Motor ve makine yapısının yan ürünleri, dünyayı çepeçevre saran haberleşme uyduları ve santimetre-nin binde biri boyutlarında malzeme işleyebilen **optik makine tezgâhları** oldu. Bu altyapı hazırlanmasaydı, 1950'lerden itibaren varlığı ortaya çıkan yarı iletken teknolojiler, sermayenin kâr ettiği bir üretime kavuşamazdı. Fakat söz konusu optik lazer güdümlü makineler son derece pahalı, ortaya çıkan ürünler de son derece karmaşık yapıdaydı. Bu sektör, ancak bir dünya pazarı bütünlüğü sağlanmışsa, ayrıca her karmaşık parçanın üretimi, patent lisans kilitleriyle korunup standart hale getirilmişse, kârı garantileyen bir ölçüye kavuşabiliyordu. Öyleyse bu sektör, öncelikle yüksek bir tekelleşme yaşamalı, sonra uydularla bağlantı içinde dünyanın tüm köşesine engelsiz ulaşabilmeliydi. Yarı iletken teknolojilerinin liderliğinin tam tescilliği için, Sovyetler Birliği'nin dağılması beklenenecekti.

Yarı iletken iş kolu liderliğinde, başka iş kollarında da benzer iş bölümü ve uzmanlaşma seviyesi ortaya çıktı, üretimin toplumsal karakterini, tüm dünyada derinleştirdi. Emperyalist tahakküm ve sömürü, bu yeni toplumsallaşmaya kendi biçimini verdi. Bağımlı ülkeler tam ekonomik ilhak sürecine hızla sokuldu, bağımlı ülke pazarları emperyalist metropollerin üretim dolaşım süreçlerinin doğrudan uzantıları haline geldiler.

sal karakterini tanımayan ve onu yönetme becerisine sahip olmayan burjuvaziye kesilen cezadır. Engels'in sözleri ile şöyle ifade edelim: *"İşte güçlü bir gelişme içinde bulunan üretici güçlerin sermaye olma niteliklerine karşı bu güçlü tepkileri, toplumsal niteliklerini kabul etmekte içinde bulunulan bu büyük zorunluluktur ki, kapitalist sınıfın kendisini onlara gitgide hiç değilse kapitalist ilişki içinde olanaklı olduğu ölçüde toplumsal üretici güçler olarak davranmaya zorlar."* (Anti Dühring, sf. 437-439). Devamında Engels'in İngiltere'de 48 fabrikayı birleştiren alkali tekeli örnek gösterir. Şimdi dünyada bu örneği fersah fersah aşan tekellerin hakimiyeti vardır. Öyleyse **üretimin toplumsal karakteri geliştikçe, bununla çelişki içindeki kapitalist özel mülkiyetin yarattığı bunalımlar daha keskin, daha yırtıcı bir karakter kazanır.** Sermayeyi krize götüren seçtiği yolun hatalı olması değil, toplumsal üretimle çelişen varlığıdır.

II

Engels'in analizini kapitalizmin uzun tarihi gelişiminde somutlaştırmak için, şimdi yapacağımız basitleştirme, elbette pek çok yönden eksik kalacaktır fakat konuyu yakından kavramak için eksikler şimdilik göz ardı edilebilir.

Basitleştirme şundan ibaret: Kapitalizm tarihinde üretimin ulaştığı toplumsallaşma seviyesini simgeleyen ve bu özelliği ile diğer tüm üretim kollarını peşine takıp sürükleyen bir **"lider" üretim kolu** olmuştur. 19. yüzyılın ortalarında liderlik demiryolu yapıymındaydı. Ve yüzyılın sonunda bu liderliği elektrik ve petrokimya sanayi sektörü ile paylaşmıştır. 20. yüzyılın ortalarına doğru, bu kez liderlik motor endüstrileri ve makinayı yapan makinelerdedir, 20. yüzyılın sonu ile 21. yüzyılın ilk çeyreğinde yarı iletken teknolojileri aynı rolü devralmıştır. **Değişen her "lider" sektörle birlikte, üretimin toplumsal karakteri bir ileri aşamaya taşınmıştır.** Ürünler karmaşıklaşmış, iş bölümü ve iş birliği detaylanmıştır.

Küreselleşme yeni bir olgu değildir. Erken aşamalarından itibaren kapitalizmin varlığı, gelişmenin seviyesinin gerektirdiği iş bölümü ve iş birliğini dünyaya yayarak bir dünya sistemi olma yoluna girmiştir. Lider sektörün değişimine paralel, bu küresel iş bölümü ve iş birliği figürasyonu da değişmiştir. Elbette sermayenin paçalarından kan ve irin akan karakterinin damgasını vurduğu biçimde.

Demiryolları, bugünkü gelişim-

le kıyaslandığında oldukça basit az katmanlı bir iş bölümüne denk gelir. Küresel iş bölümünde de bu basitliğe uyar. 18. yüzyılda ezilenlerin dünyasına kan kusturan sömürgecilikte esas hedef, demiryolları ve peşinden sürüklediği iş kollarını besleyecek hammadde kaynaklarını ve ürünlerini satacak pazarları ele geçirmektir.

Lider sektör gelişmesi boyunca, bir sonraki liderin de alt yapısını hazırlar. Demiryolunun idaresi için gerekli telgraf hatları sayesinde **elektrik üretimi**; daha güçlü lokomotif arayışı için de içten yanmalı motor teknolojileri boy vermiştir. Ama henüz motorun gidecek uzun bir yolu vardır. Öte yandan elektrik üretimi daha büyük bir hızla değişime uğratmıştır. Üretimi, dağıtımı ve yaygın kullanımı ile elektrik, demiryollarından daha karmaşık daha geniş bir yan sanayiyi çok katmanlı bir iş bölümü ve iş birliği seviyesi yaratmıştır. Elektrik sayesinde atağa kalkan **kimya sanayi**, emperyalist sömürgecilikte yeni hammadde arayışlarını tetiklemiştir. Elektrik üretiminde bolca yer alan petrol, iletişimde yer alan bakır, aydınlatma gereçleri için elementler, kimya sanayinin girdileri olan alüminyum ve diğer ana metal grupları, tekellerin tuttuğu kavgayı kızıştırmıştır. Ne de olsa söz konusu alanlar, demir filizi gibi ve kömür gibi dünyanın her coğrafyasında bolca bulunan madenler değil. Ama **petrol** gibi, sadece belli coğrafyalarda bolca bulunan, kârli işletilebilen hammaddeler ve bunların arz yollarını güvenceye alan kritik lojistik hatlar, **dünyanın bu kez tekeller arası özgürce değil ama, hegemonik tarzda yeniden paylaşımını gerekli kılmıştır.** Birinci Paylaşım Savaşı'nda, büyük ölçüde Ekim Devriminin etkisiyle, bu hegemonya meselesi yarım kaldı. Yarım kalanı tamamlamak için yapılan İkinci Paylaşım Savaşı ise, dünyanın üçte birine yayılan sosyalist sistemi ortaya çıkardı. Bu andan sonra emperyalizm, hammaddelere zorla el koyan klasik sömürgecilği sürdürülemezdi.

Bu yeni koşullar altında, emperyalist-kapitalist dünya, siyasi bağımsızlığı kazanan eski sömürgeler ve bağımlı ülkeler üzerindeki tahakkümünü **motor makine yapım liderliğinde** yeniden kurguladı. Yeni sömürgecilik, motor makine yapımı iş kolunun doğasına uygundu. Öncekilerden çok daha karmaşık bu yeni ürünler silsilesi, yüzlerce farklı parçayı birleştirmeye dayanıyordu. İş bölümü ve iş birliği yeni, aralarında nitel farklar olan katmanlaşmalara yol veriyordu. Üretimi oldukça karmaşık

Bu uzun dönüşüm anlarında ekonomik krizler, bir sonraki evreyi hazırlayıp önündeki engelleri temizleyen “yaratıcı yıkım” mekanizması gibi işlev gördüler. Demiryolları evresine son noktayı 1870’lerin uzun depresyonu koydu. **Bu krizde bir aşırı üretim sorunu belirmişti** ve bunun doğal sonucu olan deflasyonist döngü, ancak **elektrik-petrokimya** liderliği ile aşılabilecekti. Yeni lider üretimde doğup gelişen tekeller, artık sadece tek tek ülkeleri değil, kıtaları kendi aralarında paylaşıyor. Tekelci rekabetin kızıştırdığı uluslararası ticaret, her yıl çift haneli büyüyor ve altının yerini alacak bir evrensel kağıt para arayışına aciliyet kazandırıyor. Sistem, bir de bu açıdan bir hegemon güce ihtiyaç duyuyordu ve Birinci Paylaşım Savaşı sorunu çözmemiş, altını tahtında bırakmıştı. Bu nedenle **1929 Bunalımı, yine aşırı üretim ve tetiklenen deflasyonist döngünün içinde uzadıkça uzadı**. Bunalım, İkinci Paylaşım Savaşı ile savuşturuldu. Bir hegemonik güç (ABD) belirmiş, ticarete esas alınacak kağıt para bulunmuştu. **Altın değerine sabitlenmiş ABD doları**, motor makine yapımına odaklı sanayi evresinin yeni karmaşık iş bölümünü, Marshall Yardımları gibi, pek çok borç para anlaşması ile önce Avrupa’ya, sonra tüm bağımlı ülkelere çekti.

Motor-makine liderliğini kapayan, 1973 bunalımı oldu. Emperyalist dünyanın hegemon gücü ABD, **sermayeyi değersizleştiren deflasyon sarmalından kurtulabilmek için doları altına sabitleyen para sistemine son verdi**. Bu, henüz ilk adımdır. İkincisi petrol fiyatlarını 10 katına çıkartmak üzere OPEC’i zorlamaktı. Böylece tüm dünya enflasyon döngüsüne girdi. Bir anda fırlayan faizler ile borçlarını ve enerji faturalarını ödeyemeyen bağımlı ülkeler, dayatılan tam ekonomik ilhak koşullarını kabule zorlandılar. Bu evrenin (motor makine) yan ürünü olan yarı iletken teknolojileri, tüm hesap ödemelerini birbirine denkleştirmeye dayalı bankacılık işlemlerini mükemmelleştirdi. Artık dünyadaki tüm hisse ve emtia borsaları, bankacılık işlemleri, ticarete dayalı tüm para hareketleri aynı havuzda birikebiliyor ve oradan yeniden dağıtılabiliyordu. Bu gelişme sayesinde **yarı iletken üretime dayalı son derece karmaşıklaşan iş bölümünü, dünya çapında ve bu teknolojinin gelişim hızına ayak uyduracak esneklikte kurgulayabilmek için**, gerekli para sermaye yani üretim döngüsünün sermaye biçimindeki ilk adımı sağlamca atılmış oldu. Gerisi, tüm bağımlı ülke-

Tekelci rekabetin kızıştırdığı uluslararası ticaret, her yıl çift haneli büyüyor ve altının yerini alacak bir evrensel kağıt para arayışına aciliyet kazandırıyor. Sistem, bir de bu açıdan bir hegemon güce ihtiyaç duyuyordu ve Birinci Paylaşım Savaşı sorunu çözmemiş, altını tahtında bırakmıştı.

leri ithalata yüksek oranda bağlı bir ihracata, borç sermayesinin önündeki tüm engelleri kaldıran bir bankacılık içine çekmekten ibaretti. Yarı iletken üretim liderliğinde kapitalist dünya, bir avuç dev mali sermaye grubunun üretim-dolaşım dizgesinin parçası haline geldi.

Kuşkusuz yarı iletken üretime özgü olağanüstü yüksek sabit yatırımlar, bu ölçüde yüksek miktarda hammadde ve ara mal kullanımı, sermayenin ortalama organik bileşimini dramatik biçimde yükseltmiş, emekten sızdırılacak artı-değer için çok dar bir alan bırakmıştı. Bu düşük kâr, başka üretim dallarındaki (giyim, metal, gıda vs.) olağanüstü yüksek emek gücü sömürsü ile telafi edebilirdi, yoksa üretime devam etmenin, sermaye açısından bir anlamı yoktu. Bu telafi mekanizmasının çatısı **finans sektörü** oldu. Bir anlamıyla

Nestle’nin kahve üreticilerinden sızdırdığı muazzam emek sömürsü, Apple’ın litografi makinalarını besledi ve bu geçişi, Wall Street gibi merkezler kontrol etti. Bu yüzden **yarı iletkenlerin liderliğindeki dönem, tek başına finansın her şeyi belirlediği bir “neoliberal” dönem gibi görüldü**.

Ne var ki bu aşamadan sonra çatıdaki (finans) her yangın, tüm dünyaya hızla yayılacak, borç zincirinin hassas dengelerini sarsan her küçük sarsıntı, büyük çöküşlere neden olacaktı. Hatalı biçimde neoliberalizm diye adlandırılan, sanayi ve bankaların birleşiminden oluşan dev mali sermaye gruplarının finansal akışlar üzerinden dünya çapında iş bölümünü sağladıkları bu dönem, ardı arkası kesilmeyen küresel krizler dönemi olacaktı.

devam edecek...